

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Daniely Benešové a soudců JUDr. Čestmíra Slaného a Mgr. Martina Jachury ve věci žalobkyně: **Ing. L. Č.** nar. **bytem**, zastoupená JUDr. Ervínem Perthenem, advokátem se sídlem Hradec Králové, Velké náměstí 135/19, proti žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti** se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o **zaplacení 200.000 Kč**, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 12. března 2015, č.j. 15C 12/2013-291,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu prvního stupně s e v zamítavém výroku o věci samé **m ě n í** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni 40.000 Kč spolu se 7,05% p.a. úroky z prodlení od 3.1.2013 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů 87.899,06 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta JUDr. Ervína Perthena.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni do patnácti dnů od právní moci rozsudku 50.000 Kč spolu s 7,05% p.a. úroky z prodlení od 3.1.2013 do zaplacení (výrok I.), co do částky 150.000 Kč spolu s 7,05% p.a. úroky z prodlení od 3.1.2013 do zaplacení zamítl (výrok II.) a žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení k rukám jejího prvního zástupce 83.785,05 Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku (výrok III.).

Takto rozhodl o žalobě došlé soudu 10.1.2013, jíž se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení částky 338.616,82 Kč s příslušenstvím, a to jednak z titulu náhrady škody spočívající v nákladech právního zastoupení ve výši 138.616,82 Kč a dále z titulu náhrady nemajetkové újmy ve výši 200.000 Kč utrpěné žalobkyní nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání a samotným trestním stíháním, které proti ní bylo vedeno a trvalo nepřiměřeně dlouho. To poté, co bylo jeho předchozím rozsudkem ze dne 22.10.2013, č.j. 15C 12/2013-208 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze z 19.3.2014, č.j. 54 Co 77/2014-224, pravomocně rozhodnuto o nároku na náhradu škody ve výši 138.616,82 Kč a ohledně náhrady nemajetkové újmy ve výši 200.000 Kč a nákladů řízení byl zmíněným rozsudkem odvolacího soudu rozsudek soudu prvního stupně zrušen a v tomto rozsahu mu byla věc vrácena k dalšímu řízení.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud prvního stupně při svém novém rozhodování k závěru, že trestní stíhání žalobkyně, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp.zn. [redacted] a trvajícím od 28.6.2007, kdy bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání žalobkyně, Ing. J. [redacted] Č. [redacted] a M. [redacted] B. [redacted], do 1.2.2012, kdy nabyl právní moci rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. [redacted] ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 1.2.2012, sp.zn. [redacted], jímž byla žalobkyně zproštěna obžaloby, tj. 4 roky a 7 měsíců, není délkou nepřiměřenou. To proto, že trestní řízení proběhlo opakovaně na dvou stupních soudní soustavy, po procesní stránce bylo poměrně složité (zejména pro značný počet skutků, ve kterých byly shledávány trestné činy obžalovaného B. [redacted] a pokud se týká právní složitosti, vůči žalobkyni se sice jednalo pouze o jeden skutek kladený jí za vinu, ovšem jednalo se o skutek provázaný s dalšími skutky obžalovaného B. [redacted] a Ing. Č. [redacted] a nebylo jej možné soudit samostatně, ale bylo nutné vyčkat celkového rozhodnutí ve věci. Až na původní pochybení orgánů činných v trestním řízení, kdy obžaloba byla podána u věcně nepřislušného Okresního soudu v Hradci Králové a řízení se tak zhruba o půl roku prodloužilo, orgány činné v trestním řízení konaly řádně a ve lhůtách stanovených zákonem a přiměřených dané problematice. Poněvadž tak soud prvního stupně neshledal, že by v trestním stíhání žalobkyně došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícím v jeho nepřiměřené délce, žalobu na náhradu nemajetkové újmy (požadované žalobkyní z tohoto důvodu ve výši 71.677 Kč) s odkazem na § 1, § 5 písm. a), b), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1, § 13 odst. 1 a § 31a odst. 1,2 zákona č. 82/1998 Sb., v této části zamítl. Naproti tomu shledal usnesení Okresního ředitelství Policie ČR ze dne 28.6.2007, [redacted], kterým bylo proti žalobkyni zahájeno trestní stíhání pro trestný čin podle § 250 odst. 1 a 3 písm. b) tr. zákona, spáchaný ve spolupachatelství, nezákonným rozhodnutím, a to z důvodu, že žalobkyně byla obžaloby zproštěna. Uzavřel, že trestním stíháním žalobkyně došlo k zásahu minimálně do základních lidských práv: lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a ochraně dobrého jména a s poukazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 30 Cdo 2813/2011, shledal zadostiučiněním, které je schopno účinně nápravy vzniklé nemajetkové újmy, odškodnění ve výši 50.000 Kč, které není v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti a v této části žalobě vyhověl, když ve zbytku (žalobkyní z tohoto důvodu požadovaných 128.323 Kč) žalobu zamítl. Výrok o nákladech řízení odůvodnil ust. § 142 odst. 1,3 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku, a to do zamítavého výroku o věci samé (II.) ohledně částky 40.000 Kč s příslušenstvím, podala žalobkyně včas odvolání. Soudu prvního stupně vytykala nesprávnost jeho závěru, že doba 4 a let a 7 měsíců, po kterou byla trestně stíhána, není nepřiměřená, neboť při respektování požadavku přiměřené délky jako jednoho z aspektů práva na spravedlivý proces ze strany orgánů činných v trestním řízení je třeba zvážit na jedné straně zájem poškozeného na rychlém vyřízení věci a na straně druhé obecný zájem na řádném

výkonu spravedlnosti. Otázku přiměřenosti délky řízení je však nutné zkoumat ve světle konkrétních okolností každého případu, a to především z těchto kritérií: složitost věci, chování poškozeného, postup státních orgánů a význam řízení pro poškozeného. Dovozovala, že její trestní řízení nepředstavovalo natolik skutkově složitou věc, aby opravňovalo k řízení v délce 4 let, 7 měsíců a 4 dnů. Vyjádřila nesouhlas s názorem soudu prvního stupně, že se trestní řízení po procesní stránce jeví jako poměrně složité, neboť složitost trestního řízení byla způsobena pouze rozhodnutím orgánů činných v trestním řízení, když její v zásadě právně i skutkově jednoduchou trestní věc si orgány činné v trestním řízení spojily s trestním řízením p. B. [redacted] které se však jí ani spolu s ní obžalovaného Ing. Č. [redacted] nikterak netýkalo. Poukázala v této souvislosti i na to, že původně se jednalo o oddělená trestní řízení, kdy bylo samostatně vedeno trestní řízení pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu a trestní řízení pro podezření ze spáchání dalších trestných činů panem B. [redacted]. Tento postup Krajského soudu v Hradci Králové byl správný, avšak po zrušení jeho rozhodnutí Vrchním soudem v Praze z 19.5.2010, sp.zn. [redacted] Krajský soud v Hradci Králové dne 23.7.2010 spojil všechny skutky do jednoho řízení (sp.zn. [redacted]), což mělo za následek průtahy v řízení. Ostatně již prvotní pochybení orgánů činných v trestním řízení, kdy byla obžaloba nesprávně podána k Okresnímu soudu v Hradci Králové, přibližně o půl roku bezdůvodně prodloužilo trestní řízení z důvodu nutnosti rozhodnutí Vrchním soudem v Praze o věcné příslušnosti soudu. Rovněž nebylo její chybou, že se v jejím případě státní zástupce zbytečně dvakrát odvolával proti zprošťujícímu rozsudku. Z pohledu konečného rozhodnutí byla tato odvolání státního zástupce podávána nadbytečně a jen danou věc zbytečně prodloužila; pokud opakovaná odvolání stát považoval na nezbytná, měl by jí za způsobené prodloužení sporu náhradu poskytnout. Ona se na nepřiměřené délce řízení nijak nepodílela. Závěrem proto navrhl, aby byl napadený rozsudek ve výroku II. změněn tak, že se jí přiznává částka 40.000 Kč s příslušenstvím.

Žalovaná se k podanému odvolání nevyjádřila.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§ 212 a § 212a o.s.ř.), v mezích podaného odvolání (§ 206 odst. 2 o.s.ř.) a neshledal podmínky pro potvrzení či zrušení odvoláním dotčené části napadeného rozsudku. Rozhodl přitom ve věci bez nařízení jednání (§ 214 odst. 3 o.s.ř.), když žalobkyně s takovým postupem vyjádřila podáním ze dne 8.6.2015 svůj souhlas a žalovaná na výzvu odvolacího soudu z 3.6.2015, zda souhlasí s tím, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, nereagovala a odvolací soud tak vycházel z toho, že proti takovému postupu nemá námitek (§ 101 odst. 4 o.s.ř.).

Soud prvního stupně vycházel při svém rozhodování z postačujících skutkových podkladů a jím zjištěný skutkový stav nedoznal změn ani v odvolacím řízení, proto z něj vycházel i odvolací soud. Na rozdíl od soudu prvního stupně však odvolací dospěl k závěru, že v posuzovaném případě jsou naplněny i předpoklady vzniku odpovědnosti státu za žalobkynin tvrzeňou nemajetkovou újmu vzniklou jí nesprávným úředním postupem (§ 13 a § 31a zákona č. 82/1998 Sb.) spočívajícím v nepřiměřené délce jejího trestního stíhání (4 roky a 7 měsíců). Vzhledem k dopadům délky trestního řízení do života žalobkyně a vycházející ze základní částky 15.000 Kč, považuje odvolací soud žalobkynin požadovanou částku 40.000 Kč za přiměřenou. Je třeba přisvědčit žalobkyni, že ona se na délce řízení nijak nepodílela, trestní řízení bylo prodlouženo zhruba o půl roku podáním obžaloby u věcně nepřislušného soudu, žalobkyně byla stíhána pro jeden skutek nepředstavující skutkově složitou trestní věc a délka trestního řízení vedeného proti ní byla ovlivněna pouze a jenom spojením s rozsáhlou trestní

věcí obžalovaného M [redacted] B [redacted] a - jak již konstatoval soud prvního stupně - bylo třeba vyčkat konečného rozhodnutí ve věci tohoto obžalovaného.

Z uvedených důvodů byl proto rozsudek soudu prvního stupně v zamítavém výroku o věci samé změněn podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. tak, že žalované bylo uloženo zaplatit žalobci dalších 40.000 Kč spolu s úroky z prodlení.

V důsledku změny napadeného rozsudku rozhodoval odvolací soud nejenom o nákladech tohoto odvolacího řízení, ale znovu i o nákladech předcházející části řízení (§ 224 odst. 2 o.s.ř.). K soudem prvního stupně vyčísleným nákladům za první řízení před soudem prvního stupně, za předchozí odvolací řízení a za následné řízení před soudem prvního stupně v celkové výši 83.785,06 Kč přistupují náklady tohoto odvolacího řízení ve výši 4.114 Kč sestávající z odměny advokáta ve výši 3.100 Kč za 1 úkon právní služby (odvolání) podle § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 1 písm. k) vyhl. č. 177/1996 Sb., jedna paušální náhrada 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a 21% náhrada za daň z přidané hodnoty v částce 714 Kč (§ 137 odst. 3 o.s.ř.), tj. celkem 87.899,06 Kč.

Ve zbývajících, odvoláním nenapadené části (vyhovující výrok o věci samé I. a zamítavý výrok o věci samé II. ohledně částky 110.000 Kč s příslušenstvím) zůstal rozsudek soudu prvního stupně nedotčen (§ 206 odst. 2 o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 9. září 2015

JUDr. Daniela Benešová v. r.
předsedkyně senátu

*Za správnost vyhotovení:
Kateřina Dvořáčková*